на закрепление значимости педагогических умений, позволят усилить универсальную составляющую потенциала человеческого капитала. Педагогические знания закрепляются, и появляется сильный импульс к дальнейшему их развитию, когда обучающиеся становятся наставниками групп младших студентов при подготовке к олимпиадам или разрабатывают комплект заданий по результатам своей научной деятельности или прохождения производственной практики. Одним из способов повышения активности обучающихся по техническим специальностям при изучении педагогических дисциплин будет организация групповых дискуссий, проведение мозгового штурма по проблемам высшего образования в контексте концепций андрагогики и акмеологии.

Формирование психолого-педагогических знаний позволит выпускникам технических специальностей быстрее адаптироваться в дальнейшем в конъюнктуре рынка труда, саморазвиваться и организовывать повышение квалификации членов своего коллектива.

ЛИТЕРАТУРА

1. Букин, А. А. Аксиологические аспекты организации профессионального образования / А. А. Букин, А. И. Попов, Н. В. Майстренко // Известия Юго-Западного государственного университета. Серия: Лингвистика и педагогика. – 2020. – Т. 10. – № 2. – С. 150-161.
2. Попов, А. И. Развитие духовности в техническом образовании / А. И. Попов, Н. П. Пучков // Вопросы современной науки и практики. Университет им. В. И. Вернадского. – 2020. – № 2 (76). – С. 154-166.
3. Попов, А. И. Повышение качества подготовки научно-педагогических кадров в аспирантуре технического вуза / А. И. Попов // Almamater: Вестник высшей школы. – 2020. – № 5. – С. 34-38.
4. Попов, А. И. Влияние форм организации творческой подготовки в вузе на эго-идентичность личности студента / А. И. Попов // Инновации в образовании. – 2014. – № 4. – С. 75-84.

УДК 378.663.147.091

ЗОСЬКА ВЕРАС: ЯСКРАВАЯ ПОСТАЦЬ У РАЗВІЦЦІ БАТАНІКІ І НАЦЫЯНАЛЬНАЙ МОВЫ

Пяржынская Н. І., Бырда А. К.
УА «Гродзенскі дзяржаўны аграрны ўніверсітэт»
г. Гродна, Рэспубліка Беларусь

Пры вывучэнні дысцыпліны «Беларуская мова (прафесійная лексіка)» студэнты сельскагаспадарчых спецыяльнасцей павінны ведаць месца і ролю беларускай мовы ў славянскім свеце; канцэпцыі паходжання і этапы развіцця роднай мовы; сістэму лексічных,

РЕПОЗИТОРИЙ ГГАУ

граматычных і стылістычных сродкаў беларускай мовы; умець аналізаваць і інтэрпрэтаваць з'явы гістарычнага білінгвізму; набываць навыкі і ўменні эфектыўных маўленчых паводзін у розных сітуацыях; карыстацца моўнымі сродкамі ў практычнай дзейнасці [2]. Такія навыкі і ўменні могуць быць рэалізаваны праз прынцып гуманізацыі, прынцып узаемазвязнасці паміж дысцыплінамі, а таксама праз кампетэнтны падыход. Парой,дасягаючы выканання вышэйпастаўленых задач, мы не звяртаем увагу на тое, што студэнты не заўсёды ведаюць карані сваёй прафесіі, а дакладней тых беларускіх постацей, якія працавалі і развівалі розныя напрамкі сельскай гаспадаркі.

Такой яскравай асобай і з'яўляецца, на наш погляд, Зоська Верас (Людвіка Антонаўна Сівіцкая-Войцік). Яна мела некалькі псеўданімаў: Зоська Верас, А. Войцікава, Мама, Шара Пташка, Мірко, Л. Сівіцкая. Дадзеная асоба цесна звязана і з горадам Гродна не толькі як грамадска-палітычны дзеяч, але і чалавек, які цікавіўся садоўніцтвам, агародніцтвам і пчалярствам, таму і неабходна звярнуць увагу студэнтаў на яе працу і яе цікавасць да батанікі. Зоська Верас займалася не толькі літаратурнай, прадпрымальніцкай і асветніцкай дзейнасцю, а яшчэ любіла ствараць з раслін гербарыі і карціны-пано. Такое яе захапленне прывяло да выдання брашуры «Гісторыя ўжывання зёлак у лячэнні», у якой расказваецца аб медыцынскім значэнні многіх карысных раслін. Але таленавіты чалавек не спыняецца на дасягнутым. Зоська Верас унесла вялікі ўклад ў развіццё пчалярства. Разам са сваімі аднадумцамі спрыляла стварэнню кааператыўнага таварыства «Пчала».

Асобую ўвагу заслугоўвае праца «Беларуска-польска-расейска-лацінскі батанічны слоўнік». Вельмі дасканала збірала матэрыял для свайго слоўніка, вывучаючы відавы склад раслін. У слоўнік былі ўключаны 424 назвы 302 відаў раслін, з якіх больш за 90 – гэта лекавыя. Дадзены слоўнік цяпер бібліяграфічная рэдкасць, і адзін экзэмпляр, між іншым, знаходзіцца ў Нью-Ёркскай нацыянальнай бібліятэцы.

Звернем увагу і на працу «Мядовыя раслінкі», якая не выйшла з друку і рукапіс якой загінуў. У ёй дэталева была апісана кожная расліна: яе выгляд, дзе расце і як размнажаецца, а таксама быў раздзел прамыслова-мядовых і садова-мядовых раслін.

Як бачым, вялікую цікавасць уяўляе асоба Зоські Верас. Такіх беларускіх дзеячаў студэнты павінны ведаць і працягваць справу. Неабходна на занятках ўдзяліць гэтаму ўвагу, што і садзейнічае пашырэнню кругагляду студэнтаў.

РЕПОЗИТОРИЙ ГГАУ

ЛІТАРАТУРА

1. Зоська Верас [Электронны рэсурс]. – Режим доступа: https://planetabelarus.by/publications/zoska-veras-zhanchyna-yakaya-stvarala-belaruskae-grodna. – Дата доступа: 04.02.2021.

2. Пяржынская, Н. І. Прымяненне блочна-модульнай сістэмы на занятках па беларускай мове са студэнтамі негуманітарных спецыяльнасцей / Н. І. Пяржынская // Перспективы развития высшей школы: материалы II Межд.научн.-метод.конф.; редкол.: В. К. Пестис [и др.]. – Гродно: ГГАУ, 2009. – 526 с.

УДК 947.6

ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ И ЛИКВИДАЦИЯ УКРАИНСКОГО ПОДПОЛЬЯ В БЕЛАРУСИ

Рыбак Н. А.
УО «Гродненский государственный аграрный университет»
г. Гродно, Республика Беларусь

Организация украинских националистов (ОУН) образовалась в январе-феврале 1929 г. на территории Западной Украины, которая входила в состав Польши. Целью деятельности организации было создание независимого украинского государства, в состав которого должно было войти Белорусское Полесье. На территории Полесья ОУН начала создавать свои структуры еще в 1930-е гг.

Сначала Великой Отечественной войны, когда южные районы Беларуси были включены германскими оккупационными властями в состав рейхскомиссариата «Украина», деятельность украинских националистов на белорусских территориях значительно активизировалась. В итоге к моменту полного освобождения БССР от немецко-фашистских оккупантов в Беларуси располагались значительные силы ОУН.

К лету 1944 г. на территории Беларуси подпольными формированиями ОУН-УПА (Украинская Повстанческая армия) насчитывала около 12-14 тыс. человек. Некоторые районы Брестской, Пинской, Полесской областей были полностью подконтрольны оуновцам, активность борьбы которых определялась недовольством местного населения мероприятиями, проводимыми советской властью. Обостряла политическую ситуацию в Западной Беларуси начавшаяся в послевоенное время коллективизация. Это создавало благоприятную базу для пополнения и поддержки антисоветских формирований, в т. ч. ОУН-УПА.

РЕПОЗИТОРИЙ ГГАУ